

3. neděle velikonoční

Když skončily Velikonoce, vydali se dva učedníci z Jeruzaléma do nedaleké vesnice Emauzy. Cestou si povídali o tom, co se o Velikonocích stalo, o Pánu Ježíši a o jeho smrti na kříži. Jak šli, připojil se k nim Pán Ježíš. Učedníci ho ale nepoznali.

Pán Ježíš se jich zeptal: „O čem si povídáte?“ Jeden z učedníků mu odpověděl: „Ty nevíš, co se stalo v Jeruzalémě? Že zabili Pána Ježíše?“ On se jen usmál a pověděl jim, proč se to všechno muselo stát.

Když došli do vesnice, zastavili se v ní všichni na večeři. Teprve když Pán Ježíš začal rozdávat učedníkům chléb, poznali ho. V tu chvíli ale Pán Ježíš zmizel.

Když učedníci Pána Ježíše

poznali, měli velikou radost. Hned se vrátili a všem vypravovali, že viděli Pána Ježíše.

Pán Ježíš přistoupil k učedníkům, když byli na cestě. My jdeme také po cestě, tou cestou je celý náš život. A na naší cestě nás provází Pán Ježíš, nenápadně, a my ho často nepoznáváme. Někdy k nám mluví skrze maminku nebo tatínka, jindy skrze naše svědomí, jindy zase skrze krásnou přírodu, kterou kolem sebe vidíme. Vždycky nám říká, že nás má moc rád. Ukazuje nám správnou cestu, kterou se dostaneme do nebe. Musíme jen dobře poslouchat, abychom slyšeli, co nám chce říct. A když si někdy nebudeme jisti, co máme dělat, stačí si představit, co by na našem místě udělal Pán Ježíš. Když se tím budeme řídit, určitě se s ním v nebi setkáme.

(správná odpověď z minulého čísla - radost)

Poutníčkova příloha pro děti

roč.10, č.18

Dnes jsme slyšeli, jak Pán Ježíš doprovázel učedníky na jejich cestě a jak ho pak učedníci poznali, když začal lámat chléb jako při poslední večeři. Kolik rozdílů najdeš mezi obrázky?

